

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{4}$ an 5 cor., $\frac{1}{2}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{4}$ an 7 cor., $\frac{1}{2}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un gir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oară 12 bani
a treia-oară 10 bani și timbru de 60 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se însoțiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Bernat și la loterie.

TRIBUNA

Mormântul lui Iancu

pângărit!

E revoltător cazul ce ni-se comunică. Mâni sacrale s-au atins de nou de sfântul mormânt al divului Iancu, — mâni păcătoase gendarmerești.

Trei pomișori a sădit o inimă nobilă românească pe mormântul eroului nostru național, și inimile negre gendarmerești nu i-a lăsat nici măcar o noapte să doarmă cu glie în cari au fost sădiți.

Smulși au fost și nimiciți au fost din partea gendarmilor!

Navem voe deci nici să ne împodobim sfântul mormânt și nici să ne mai apropiem de el, pentru-că e — pângărit de gendarmi!

Dar ne vom lua voe!

Sfinții nostri ai nostri sunt, și nu este putere care să ne împedecă în a ne apropia de ei și a ne închina lor.

Ne vom apropia și ne vom închina; ear pe cei-ce ni-se pun în cale îi vom da la o parte.

Dar, — lăsam să urmeze deocamdată faptul, așa cum ni-se comunică.

Zarand, 6 Aprilie n.

Sunt 28 de ani, de când trupul zdrobit al marelui erou, Iancu, zace câțiva pași departe de falnicul goron al lui Horia, ear' spiritul său peregrinează mereu și pe fiecare Român îl animează la neîntreruptă luptă pentru lege, drept și dreptate, și-l conjură, să nu se certe cu fratele său, fiindcă lupul tot mai adânc pătrunde în mijlocul turmei.

Și movila, sub care odihnesc oasele sfinte ale semizeului nostru, rămas-a foarte slab îngrădită, cu un gard de lațuri, și fără altă podoabă dreptmăritoare, decât o cruce modestă, care mai amintește călătorului, că acolo zace Grăchul Românilor.

Pe acea movilă Românii voră
Să ridice-un templu, mare monument,
Să perpetueze falnică figură
A lui Avram Iancu, eroul cel sfânt.

Și ne-au împedecat dușmanii de a ne face sfânta datorie pentru eroul care luptă vitejească a luptat pentru tron, patrie, drept și dreptate.

Nu ne lasă nici movila să i-o tocim și cu flori să i-o împodobim, nici cu nou gard să o îngărdim!

Nu ne lasă nici de mormânt să ne apropiem!

S'a dispus din partea stăpânirii, ca o gardă de onoare (?), alcătuită din gendarmi, să străjuiască ziua-noaptea eterna locuință a eroului mare.

Poruncă aspră s'a dat, să fie tocat în cap cel-ce ar îndrăzni să treacă grilajul și să-l împodobească trista movilă, fie și numai cu niște buhăși din munții Iancului.

Aici ai ajuns Române!

Ai ajuns ca așa să te trateze și să te omenească cel-ce în mod ospital a fost primit în casa ta și căruia numai bine i-ai făcut.

Dar pe lângă toată paza, o damă română, vrednică de laudă, luându-și inima din dinți, ziua la ameză a sărit bărbătește grilajul și iute a sădit trei molizi transportați prin Deva din munții Craiului; doi la cap și unul la picioare.

Celor doi dela cap li-s'ar fi putut da numele de „Scurtu” și „Novacovici”, ear' celui-lalt „Steer”, dacă acei mândri buhăși ar fi rămas neatinși de sacralea mână a omidelor gendarmerești.

Dar n'au fost lăsați acei molizași, ca la timpul său să facă umbră umbrei lui Iancu.

În aceeași zi seara, ipatrola, supărată că n'a putut surprinde pe îndrăznețul, sau îndrăzneț, care s'a apropiat de mormântul păzit de ea, — ca să-l învețe sau s'o învețe omenie ungurească;

repezitu-s'a asupra pradei nevinovate și smulgându buhășii a mântuit maghiarimea!

Dar' toate de giaba, domnilor dela putere!

Spiritul lui Iancu și al lui Horia de mult și-a făcut cuib adânc în inima fiecărui Român opincar dela Tisa până 'n Nistru, din Carpați până 'n Pind și toți ca unul vor veghia, ca suvenirile scumpe dela Tebea să nu cadă pradă ființelor lipsite de sentimente nobile!

Românii sunt un popor mic, dar' au suflet mare și sunt răbdurii, până se umple cupa de venin. Ear' voi, cei dela puterea vremelnică, sunteți popor mic, și la număr și la suflet. — Totdeauna ați abusat și abusați de paciența Românului, uitând trecutul.

Ați uitat de 1437, 1514, 1784 și 1848?

Rău faceți!

Aduceți-vă aminte că de ce vă temeți, nu veți scăpa!

Iancu trăește!

Și la toamnă vom începe cu peregrinajul la locul lui de odihnă!

Desubgăina.

Sibiu, 9 Aprilie n.

„Patria” confiscată. Numărul de Mercuri, 4 Aprilie, al valorosului ziar național din Bucovina a fost confiscat, pentru mai multe pasaje din articolul de fond în care se sbicoiește după merit noua bravură a președintelui țării Bourguignon, care a dat în judecată pe oratorii săteni dela adunarea de alegători, finută la Câmpulung. Să-i fie de bine guvernului bucovinean!

Budgetul comun. Ministrii maghiari s'au reîntors dela Viena, unde au fost să stabilească budgetul comun pentru anul viitor. Pretensiunile ministrului comun de război au fost reduse toate, fiindcă ambii miniștri de finanțe din țările dualiste au declarat, că nu vor pute face față unei urcări simțitoare în budget. Cu toate acestea budgetul comun e cu trei milioane mai mare decât cel din anul trecut. Bucurați-vă popoare și — plătiți!

DELA CURTE. Monarchul va veni pe la începutul lunii viitoare la Budepesta, unde va sta vreme mai lungă.

Delegațiunile. În consiliul comun de miniștri finit la Viena, a fost stabilită ziua convocării delegațiunilor pe 12 Maiu n. c. Rescriptul referitor la convocare va fi publicat abia la finea lunii acesteia, din motivul, că dieta maghiară se întrunește numai la 24 Aprilie; va să zică nu poate face alegerile pentru delegațiuni mai curând.

Portile-de-fer. Se scrie din București, că discuția în afacerea Porților-de-fer a luat o întorsătură îngrijitoare. Guvernul maghiar, spriginit de ministrul comun de externe, nu vrea să cedeze cu nici un preț, ci-și susține pretențiunile de mai înainte cu privire la trecerea vaselor prin Porțile-de-fer. Guvernul român voeste acum să supună chestia aprecierii unui congres diplomatic, ca să tranșeze acesta afacerea Porților-de-fer. Ideea e aprobată și de celelalte state dunărene, interesate în cauză.

Procesele „Tribunei”. Ziarul Apărarea Națională scrie despre noile noastre procese astfel: „Se știe că chestiunea Iancu s'a discutat în ultimul timp foarte mult de către zărele române din Ungaria și mai cu seamă „Tribuna”, găbind această ocaziune nimerită, a desgroat o multime de documente, dând cu totul o altă formă figurii eroului național. Și silueta lui Iancu apăruse într'un cadru prea luminos pentru-ca Ungarii să sufere aceasta. Maghiarii s'au pornit cu furie asu-

pra celor cari mai în încă la naționalitatea lor și sub diferite preteste au dat în judecată pe mai mulți ziariști și studenți români. Eată cum înțelege Széll împăcarea și cum vrea ca să aducă la îndeplinire pacifica lui campanie de a înfrăți întreaga Ungarie.

Mocsary despre Széll.

Redactorii dela foaia lui Bánffy au profitat de ocaziunea petrecerii lui Mocsary Lajos în capitala țării, pentru a-l întreba, ce părere are el despre politica lui Széll, în chestia naționalităților?

Nu l-au aflat acasă și așa Mocsary nu le-a putut da răspuns cu graiu viu. Le-a scris însă o scrisoare, pe care „Magyar Szó” de ieri o publică în întregime.

Scrisoarea are părți interesante, de aceea o reproducem și noi în întregime.

Mocsary stă și astăzi pe punctul său vechi de vedere, că legea naționalităților trebuie executată. În consecință, condamnă politica lui Tisza, Bánffy și și a lui Széll în chestia naționalităților. Peste tot, Mocsary confirmă intru toate părerea noastră despre politica lui Széll, constatând și el, că Széll nu e cu nimic mai bun pentru naționalități decât antecesorii săi, șovinistii Tisza și Bánffy.

Mocsary își spune părerea și în chestia „rentelor” dela Brașov, confundând, firește, rentele cu subvenția, lucru acum pe deplin clarificat. Dar' greșala aceasta, și altele mai mici, nu detrag nimic din importanța scrisorii, care va provoca, sigur, o discuție în presa maghiară, și care e de cuprinsul următor:

— Mi-a comunicat fiul meu, că în credința de a mă afla la hotel, voi ați să-mi adresați întrebarea, ce părere am eu despre politica de naționalități a lui Széll Kálmán?

Îmi vine cam straniu lucrul. Dacă d-voastre binevoiți a lua cunoștință despre aceea, că și eu mai sunt aici: cum de ignorați punctul de vedere, pe care eu, — adevărat că înainte cu un deceniu, — l-am accentuat în chestia naționalităților, provocând craval destul de mare?

De aici și-ar pute construi ușor ori-și-cine părerea ce o am eu asupra politicii sale de naționalități. Dar' abstrăgând dela aceasta, și având în vedere, că e bine să întrebi de crederi, la timp potrivit și la timp nepotrivit, am onoarea a vă da pe scurt în următoarele răspuns pe care vi-l-a pus în prospect fiul meu.

Eu nu prea văd o politică de naționalități, specială, la Széll Kálmán. În mare, și peste tot, în esență, nu prea văd deosebire între el și vestigiile șoviniste, antecesorii săi Tisza și Bánffy. Că ce păreri private are el despre chestia naționalităților? Nu putem examina inimele și răunchii; și e probabil că și el zice așa, cum cred că zic mulți: vadeo meliora proboque diceriora, sequor, — dar' tocmai el e omul cel mai puțin potrivit pentru a voi să se opună curentului dominant.

Se poate, că vorbește cevași mai puțin aspru despre naționalități, ceea ce aduce cu sine modul său de tratare, în felul unui Beschwichigungs-Hofrath; dar' în acțiuni va purcede și el întotdeauna cu ceașcă. Eu nu am nici cea mai mică speranță, că va abate politica de naționalități din patrie pe terenul pe care eu îl țin de singurul teren salutar.

Veți întreba: dar' chestia cu subvenționarea școalei din Sibiu?? (Vrea să zică Brașov! Red. „Trib.”) Să fim drepiți. Széll Kálmán a avut pechul, că tocmai în zilele lui a trebuit să se rezolve chestia aceasta. Dar' așa cred, că nici Tisza și nici Bánffy nu o rezolvau altcum, dacă li-se porunceau dela Viena, că așa să o facă și nu altcum. Odiul și responsabilitatea apasă acum firește grumazul lui Széll Kálmán; și eu, pe lângă întreg punctul meu exclusivist de ve-

dere în chestia naționalităților țin, că faptul e de condamnat, în modul cel mai categoric.

E o evidentă încălcare de lege, potențată prin ființa lucrului, ofensătoare și deositoare pentru existența de stat a Ungariei, supusă jubileului millenar. Din două puncte de vedere.

Banii ni-se dau cu intențiunile, — fie că vor afla echou, fie că nu (și sigur vor afla!), — ca prin ei să se facă propagandă daco-română, ear' faptul că banii se depun în cassa statului maghiar, nu schimbă proveniența lor.

Se poate concede oare, ca o țeară străină să-și bată în așa chip joc de noi, în mod public? Dar' și mai rușinător devine lucrul prin aceea, că o altă putere, dușmănoasă nouă, ne poruncește să tolerăm bătaia de joc!

Bunii și vechii nostri amici dela Viena nu ne împedecă în a ne face odioși în fața naționalităților; dar' din când în când le aruncă și lor câte un os, ca să nu piară legenda despre „impératu” și devisa frumoasă sinătoare despre „egala îndreptățire a naționalităților” și ca să se conserve continuitatea de drept a memoriei vremilor lui Horia-Cloșca și Iancu-Azente.

În direcția aceasta se folosește acum buna ocaziune ce se dă, înaintea nasului nostru, cu convenția și cu ajutorul nostru. Lucru rușinător, care nu poate fi acoperit cu nici un pact și cu nici o formulă.

După priceperea mea, trebuia să i-se spună celui-ce a avut parte la rezolvarea acestei chestii: subvențiunea din partea unui stat străin, o opresă simplă, în sensul legii. Dar' să nu credeți, că vreau să vă iau bucată din gură; din contră, stimăm prea mult niștele pline de zel, de a ridica la treaptă mai înaltă culturală poporul nostru rămas îndărătul veacurilor și aflător în stare de rusticism. Ne ținem și noi de a noastră datorință lucrul acesta, pentru-că misiunea noastră este să îngrijim nu numai de o rasă, ci de întreaga poporațiune a țării.

În locul subvenției veți primi în viitor din cassa țării, pe baza budgetului, ajutor potrivit, așa ca și alte școale confesionale. Dar' nu ne oprim aici. În urma dispozițiunilor legii de naționalitate din 1868, v'ei mai ridicăm câteva gimnasii de stat, cu limbă de propunere românească. Veniți să ne înțelegem unde ar fi mai potrivită ridicarea lor? Vor căpeta și Serbii și Slovaci!

Ei; știu eu foarte bine, că de o astfel de politică, Széll Kálmán stă foarte departe. Cele puține vorbe blânde din partea lui, tocmai pentru-că sunt numai vorbe, vor duce tot atât de puțin spre rezolvare chestia aceasta mare și grea, pe cât de puțin o duce și cea mai strașnică vorbire șovinistă, de es. că trebuie zdrobit cuibul de șarpe al aspirațiunilor naționale, — fiindcă sunt earăși numai vorbe.

Voiam să onorez cu păreriile acestea stimata d-voastră cercetare. Așa cred, că foaia d-voastră nu e curioasă să afle cu ocaziunea aceasta espunerea vederilor mele. Pe lângă curentul ce domnește, aș pute să o pășesc și eu ca omul care a rățecit într'un sat din Știria.

Satul se afla într-o vale adâncă, și fiecare om din sat era — gusat. Când a intrat omul străin în sat, au început să alerge copiii de pe stradă în urma lui, și să-l batjocorească, strigându-i: Dünnhals, Dünnhals!

Am însă o rugare: dacă veți afla că șirelele acestea sunt vrednice de publicat, binevoiți a publica scrisoarea întreagă, nu numai fragmente alese. Chiar dacă ar zice cineva dintre cetitori că e nebulos: să nu poată nega faptul, că în nebulia aceasta există — sistem. Rămân cu onoare al d-voastră supus serv:

Mocsary Lajos.

Istoria politice.

— După Sir Frederick Pollock —
de
T. V. Păcățian,
I.

Originea politice și a scrutărei științifice în filosofia greacă.
(Urmare).

Aristotel se afla, — din întâmplare, — într-o situație favorabilă când făcea scrutări în științele de stat, pentru-că era dispensat dela participarea la viața politică. Într'un mod însă, care nu atinge de loc veracitatea sa.

Aristotel putea să facă observațiuni asupra lumii grecești, ca om imparțial; ear' liniștea creată prin stabilirea supremației macedonene, i-a mărit ocaziunea de a face observații, pe când de altă parte apunerea faptică a independenței grecești n'a străbătut totuși până la decadență în viața publică a patriei sale, — lucru, care după moartea lui Aristotel s'a întâmplat în mod rapid și frapant.

Așa e credința, că nemijlociții săi urmași ar fi lucrat la „Politica” contemplată de el, dar' scrierile lor au pierit și prea puțin ne-a rămas din rezultatele muncii lor. În școalele mai târzii grecești, scrutarea politică a stagnat cu desăvîrșire, fiindcă spiritul public de mai nainte era copleșit de o anumită imposibilitate cosmopolită. Cuceritorul roman a fost privit din partea retoriciilor greci cam așa cum e privit Englezul modern, stăpânitorul Indilor, din partea Brahmanilor; adică: de un barbar trimis de soarte, înzestrat cu mari talente, ale cărui acțiuni și instituțiuni sunt însă de puțină importanță pentru contemplațiunile filosofice.

Abstrăgând dela unii bărbați, adânc ougetători, cari formează excepțiunea, vorbind în general mi-se pare că Grecii n'au manifestat, în decursul întregii perioade de domnie romană, nici un interes față de literatura latină și n'au considerat pe Romani de egali cu ei în cele intelectuale.

Restul interesărei primitive filosofice a fost consacrat etice, ca unui ram de știință, ce se ocupă cu însușirile omului, nu ca cetățean, ci ca om viefuitor între oameni.

Școalele din urma lui Aristotel, în multe privințe, nu numai că n'au făcut nici un progres în moștenirea primită dela măiestrul lor, ci din contră, au decăzut earăși și n'au contribuit cu nici un cuvânt vrednic de pomenire la știința politică. La Epiour mai găsim o formă rudimentară a contractului social; ear' Stoicii au avut cel puțin ideea bună de a considera lumea de un oraș mare, în care singuraticile orașe corăspund familiilor. Ideea aceasta, folosită atât de mult la Cicero, putea, între alte împrejurări, să-i ducă la contemplațiuni asupra raporturilor dintre statele independente, și poate chiar la descoperirea unui fel de drept internațional. Dar' pe atunci nu mai existau state independente, ci era o singură putere romană, care sorbise în sine întreaga lume civilisată și era încunjurată de neamuri, seminții și imperii prea puțin cunoscute și prea puțin civilisate.

Un esemplar de om, adâncit serios, ca Grec, în instituțiunile romane, găsim în timpurile mai din urmă ale domniei romane. E Polybius, al cărui imn de laudă asupra constituției romane e de mare însemnătate, din motivul, că espune în mod clar și cu o analiză sigură teoria despre forțele mixte și precum-pente (balansatoare), atât de mult înțonată în secolul 18, din partea publicistilor englezi, — teorie, pe care imitatorii lor continentali n'au abandonat-o nici astăzi.

Românii erau mari în guvernare și administrație, și au creat dreptul siste-

matic. În filosofie însă erau școlari simpli și imitatori ai *Grecilor*; ear' pentru scrutărilor politice și de orice altă natură s'au dovedit a fi numai în mică măsură acceptibili și capabili.

Cicero, om de știință și de viață practică, a consacrat o parte însemnată din anii sei problemei de a face din limba latină — limbă filosofică. I-a succedat în mod admirabil să traducă ideile mai îndemânate ale școlii grecești, în special ideile *Stoicilor*, și anume într'un mod mult mai atractiv și mai captivant de cum au făcut-o înaintașii sei *aristotelieni*.

Mai mult decât atât Cicero n'a voit! În tot cazul însă la mai mult nu a ajuns, pentru-că cum știu eu, până acum nu a descoperit nimeni în scrierile filosofice și semilofosofice ale lui Cicero vr'o idee nouă, firește, neescapând nici lucrarea sa fragmentară, conservată pe seama noastră, *despre republică*. Teoria sa era peste tot luată dela *Stoici*; și particularitatea predominantă a lucrării sale o formează destul de amănunțită espunere istorică a constituției romane, pe care el, Cicero, întocmai ca și *Polybius*, o laudă ca pe una ce întrunește avantajele tuturor formelor.

Chiar și *dreptul roman*, opera într'adevăr mare și originală a spiritului roman, poate să mulțumească filosofiei grecești unele din superioritățile sale teoretice. Dar' nu e chemarea noastră să stabilim mărimea acestei datorii. Jurisprudența, ce e drept, e un ram al științei de stat, însă un ram atât de special, încât nu poate fi tratat istoricește numai în schițări generale.

În cele din urmă *Grecii* au încetat dela sine să mai producă ceva de interes durabil.

Puterea covârșitoare a imperiului roman, care a unit membrii tuturor raselor și națiunilor într'o dependență generală, a terminat opera începută, cu domnia macedoneană; ear' deodată cu independența politică s'a stins și scrutarea științifică în științele de stat.

A urmat un somn de mai multe secole, întrerupt în evul mediu de o așteptare, ivită numai cam pe jumătate. S'au făcut splendide încercări și s'au ivit remarcabili pionieri, dar o reînviere serioasă a interesării pentru teoriile de stat a lipsit, până la epoca renașterii.

Noua naștere a scrutărilor politice și creșterea continuă a factorilor evidente și acomodare civilizației din Europa modernă datează însă sigur dela *Hobbes*. Și în tot cazul nu poate fi dusă mai departe îndrăgă, decât numai până la zilele lui *Machiavelli*.

Din cronică veacului XIX.

— Date memorabile. —

8 Aprilie.

1839. Nașterea prințului Carol de Hohenzollern actualul Rege al României.

1848. În fine azi fu eliberat din temnița căsărmei lui Iosif din Pesta și martirul român Eutimie Murgu. Doi ani și zece luni suferi nevinovat, fără sentență, fără judecată. În 15 Martie fură eliberați toți prizonierii politici, afară de Murgu. Azi fu eliberat la intervenirea lui *Sigismund Pap* și a patriotului maghiar *P. Nyári*. Din temniță până la casa magistratului

pestan fu dus într'un triumf, între ovațiunile tinerimii române. Un Sărb însă, Sever Demetru, strică entuziasmul, acuzând pe Murgu, că ar fi provocat pe Români la rebelie contra Maghiarilor. — În Sibiu se adunară băieți de școală (maghiari) pe „Haller-Wiese“, pentru a se sfătui cum să demonstreze punctul unu. Fugiră însă la apropierea unor bărbați. — În Alecuș (pe Câmpie) clericii din Blaj, *Vasile* și *Ilie Moldovan*, vestesii poporului adunat în mare număr la casa preotului, adunarea dela Blaj. Tăranii însuflețiți își dau cuvântul, că la *Dumineca Tomei* vor fi în Blaj, „măcar de ar înota prin flăcări“.

1849. Ziua de Paști (la catolic) Kossuth lansează o proclamațiune, prescriind nouă recutare. — Din cetatea *Albe-Iulia* s'au dat și azi câteva detunături de tun „asupra taberei maghiare“.

1866. Alegerea lui Carol I. de Domn al României.

1869. *Ilie Măcelariu* a remonstat contra dizolvării din partea ministrului, a comiteiului național ales în conferința din Mărcurea. Ministrul confirmă de nou, cu datul de azi, spargerea comitetului.

9 Aprilie.

1848. Clericul *Vas. Moldovan*, propovăduște în biserica din *Mureș-Vioara* adunarea din Blaj. Poporul însuflețit la culme.

1849. Berger bombardează *Aradul*. — La *Poiana-Stampe* în Bucovina o luptă între Ungurii lui Dobay și imperialiști.

10 Aprilie.

1848. „Gazeta de Transilvania“ publică dorințele Românilor bănățeni, cari culminează în despărțirea de ierarhia sârbească.

1849. *Csányi* din Cluj dă ordinațiune ca prin judecătoria de pace să se restituie pagubele cauzate „de hoții de Sași și Valahi“. — Lupta dela Vaj între Unguri și Austriaci.

1872. „*Albina*“ din Sibiu își începe activitatea.

1875. † *Constantin Morariu Andrievici*, prof. de teologie în Cernăuți.

1892. Se înființează societatea „*Lumina*“ pentru cultivarea muzicii în Bucovina.

Revistă esternă.

Războiul în Africa-sudică.

Pe câmpul de războiu operațiunile combatanților devin tot mai intensive. Poziția Englezilor în Bloemfontein e precară și se anunță că ei au îndurat o nouă catastrofă. Burii se concentrează neîntrerupt, dar' au să deplângă eorăși moartea unui general, a lui *Villebois de Maureuil*, care a căzut în luptă.

O nouă catastrofă.

Generalissimul englez, *Roberts*, a depeșat în 6 l. c. la Londra, că oastea engleză a îndurat o nouă pierdere. Un detașament de oaste a fost atacat de Buri în apropiere de Redersburg, spre oest dela Bethanie și fiind impresurat a fost silit să capituleze. Lupta aceasta s'a întâmplat în 3 și 4 l. c. Roberts, îndată ce a fost avisat despre începerea ei, a trimis în ajutor pe generalul *Gatere*, dar' acesta n'a dat în calea lui până la Redersburg, nici de dusman, nici de oastea engleză. Astfel, — raportează *Roberts*, — probabil că trupa engleză a fost luată în captivitate. Englezii au fost 5 companii; Burii, după-cum raportează *Roberts*, au fost mai numeroși și au avut 4—5 tunuri.

De altcund încet cu încetul Burii încunjură de toate părțile pe Englezi în Bloemfontein și în Londra s'a răspândit știrea, că *Roberts* ia măsuri pentru apărarea orașului, ba unii cred, că va fi silit chiar a părăsi Bloemfontein-ul.

Moartea lui Villebois-Maureuil.

Lordul *Methuen* a raportat din Boshof, în 5 l. c. lui *Roberts*, că *Villebois*

a căzut în luptă. Viteazul general a avut o sine o trupă mică. El a fost încercat de Englezi și trupa, după o luptă de 4 ore a fost nimicită. *Villebois* și cu 700 au căzut loviți de gloanțe, 8 au fost răniți, ear' restul de vre-o 50 au fost luați captivi.

Villebois a fost Francez, în etate de 50 ani. A servit mai înainte în armata franceză, a făcut campania dela 1870—71, apoi a servit în Algeria. Începându-se războiul transvalic, *Villebois* la insistența lui Dr. *Leyds* a intrat în oastea Burilor și și-a câștigat mari merite, ca comandant al artileriei. Moartea lui este eorăși o grea lovitură pentru Buri și casul a produs adâncă întristare atât în Pretoria, cât și în Paris, unde *Villebois* avea mulți prieteni și stimulatori.

Anglia și Portugalia.

Un nou moment s'a ivit în campanie prin faptul, că Portugalia a dat permisiune Angliei, ca să treacă unele trupe engleze prin teritoriile ei coloniale. Se anunță, că oastea lui *Waarren*, despre care în timpul din urmă s'a dat puține știri, e în trecere pe teritoriu portughez. Acest fapt a produs senzație, dar' după-cum se anunță din *Berlin*, cercurile diplomatice de acolo sînt de credință, că puterile nu se vor amesteca în chestie.

Diverse știri.

„*Kölnische Zeitung*“ e informat din Londra, că Olandezii din Oranje, cari depuseră armele, s'au răscălat de nou în masă. Se crede că aceasta se face la îndemnul comandantului *Pretorius*. „*Times*“ pretinde să se procedă cu cea mai mare severitate contra răsculaților.

În lupta de lângă *Branford*, unde i-a ajuns cea dintâi catastrofă pe Englezi, Burii au pus mâna pe o mare mulțime de alimente, dar' ceea-ce e mai însemnat, au ajuns în posesia lor planurile secrete pentru năvălirea Englezilor până la *Kroonstadt*.

Din toată lumea.

Princ. Ferdinand la Petersburg.

Se confirmă știrea, că principele Ferdinand al Bulgariei va călători la Petersburg în curând, după-ce va sosi din San-Remo, unde se află de prezent. Călătoriei i-se atribuie însemnătate politică.

Cronica zilei.

Sibiu, 9 Aprilie n. 1900.

Memento. 12 Aprilie: Aleg. dep. din cler la sinodul dieceesi *Aradului*, teritoriul consist. din *Arad*. — Concurs de medic în cercul Ighiu-lui (pretura *Magyar-Igen*).

13 Aprilie: Concurs de notar cercul în *Oleidea*, pretura *Ighiu* (*Magyar-Igen*).

15 Aprilie: Concurs de medic cercul în *Hajeg*.

Adevărat creștin. Tăranul din *Junc* (lângă *Brad* și *Baia-de-Criș*) cu numele *George David* a făcut pe speșele proprii parohiei sărace *Pottingani* (protopresbiteratul *Zarandului*) o biserică. A dat însuși tot materialul necesar și a spăsat în bani peste 1000 fl. — Fapta evlaviosului creștin se laudă de sine, mai mult decât toate cuvintele și scrisorile.

† *Cornelia Henzel* născ *Socol*, a răposat Joi (5 Aprilie n.) în etate de 26 ani și după 7 ani de căsătorie. În-mormântarea i-s'a făcut Sămbătă (7 Aprilie) în cimitirul gr.-or. din Brașovul vechiu.

† *Maria Moldovan*. Poate nici nu se va fi svântat țărina de pe mormântul lui *Ioan Cigăreanu*, și cruda moarte aruncă în nou doliu familia colegului nostru *Silvestru Moldovan*. Săptămăna trecută socrul seu, ear' acum mamă-sa treci la cele eterne, chemată de glasul Celui ce toate le îndreaptă după a Sa nemărginită înțelepciune. În fața îndoitelor lovituri a sorței nu putem grăi iubitelui nostru coleg și familiei sale alt cuvânt de mângâiere, decât amintindu-i pilda lui *Iov*, care în mijlocul celor mai grele nenorociri zicea cu nemărginită credință în bunătatea și înțelepciunea Celui de sus: „Domnul a dat, Domnul a luat... Caută și așteaptă mângâiere și crunt cercutul nostru coleg în credință și resignațiune față cu ale providenței nepătrunse hotărâri, pentru care credință și resignațiune creștinească așa mângâitor exemplu n-ia hărăzit nouă Domnul în pildele lui *Iov*“.

Implinim o dureroasă datorie, publicând mai jos următorul anunț funebru:

Subscriși cuprinsi de cea mai profundă durere anunță, că preaiubita și neuitata lor mamă, soacră, bunică, mătușă

MARIA MOLDOVAN născ. VELICICA,

văduvă protopopeasă,

după suferințe îndelungate, împărțită cu Sf. Taina, a răposat în Domnul, în 8 Aprilie n. c. la ora 10 și 1/2, în etate de 76 ani și în al 9-lea an al văduviei.

Înmormântarea scumpei răposate se va face Marți, în 10 Aprilie n. c., la 3 ore, în Turda, unde la dorința-i proprie va fi transportată, spre a fi așezată în mormântul familial.

Fie-i odihna lină și amintirea eternă!

Sibiu, 9 Aprilie n. 1900.

Silvestru Moldovan, fiu. *Margareta Moldovan* născ. *Cigăreanu*, noră *Alesandru*, nepot. *Văd. Ana Cigăreanu* născ. *Rațiu*, cuscă. *Valer Moldovan*, *Vasile Moldovan*, nepoți din veri.

† *Romul Roșescu*. Din Cluj ni-se scrie, că Joi, la 5 Aprilie n., orele 3 d. a. a avut loc înmormântarea regretatului *Romul Roșescu*, substituit de referent la consistoriul din *Arad*, un tânăr harnic, cu frumoase prospecte de viitor, stins însă în floarea vârstei de o boală care nu iartă nici-odată. Au servit cinci preoți. Public mult și toate numeroasele rudeni. Dela *Arad* au asistat dl *R. Ciogariu*, profesor și referent școlar și un cor de 8 teologi condus de dl profesor *Lugoșianu*. Tinerimea românească universitară a fost reprezentată și ea în număr mare.

Pe sicriul regretatului defunct au fost depuse numeroase cununi, între altele din partea neuitatei soții d-na *Georgina Roșescu* n. *Antonescu*, a neuitatei mame v. d. protop. *Roșescu*, a familiilor *Roșescu*, *Dr. Aurel Isaac*, *Dr. Nestor Opreanu*, *Aurelia Pipoșiu*, cu tricolor național, *Moldovan*, *O. Tosia* etc.

La mormânt dl *Ioan Scurtu*, abs. în literă și stud. în drept, a rostit o cuvântare funebruă.

Înmormântarea a impresionat adânc pe cei de față, cari s'au depărtat cu durerea în suflet pentru nenorocirea fatală a decesului harnicului tânăr.

Sibiu — Turnu-roșu — București. Terminând România lucrările pentru linia căii ferate la București peste Turnu-roșu, aceasta se va da comunicațiunei în 15 Iunie. După deschiderea acestei linii comunicația cu România va avea patru linii de cale ferată.

Daruri marinimoase. Dr. *Zosim Chirtop*, avocat în Câmpeni, cu prea stimată sa soție, din tristul incident al răposării preaiubitelui lor fiu *Viorel* au dăruit pentru masa studenților dela gimnasiul român gr.-or. din *Brad* 200 coroane. Tot spre acest scop a dăruit societatea „*Doina*“ din Câmpeni 40 cor., ear' doamna *Maria Manovicu*, văduvă preoteasă în Câmpeni 6 coroane. Marinimoșilor donatori li-se exprimă pe această cale cea mai profundă mulțumită. *Brad*, 23 Martie v. 1900. *Directiunea gimnasială*.

Procesul *Hallier*. Vineri seara la orele 7 tribunalul arbitral a pronunțat sentința în procesul *Hallier*, în prezența membrilor curții de conturi și a advocaților statului. Prin sentință statul român e îndatorat să plătească fostului antreprenor *Hallier* suma de 6,223.000 lei, în trei rate. Prima rată de 1,223.000 lei va fi plătită la pronunțarea sentinței. A doua rată de 2,500.000 va fi plătită după trei luni. A treia și ultima rată de 2,500.000 lei va fi plătită după șase luni. Sentința a fost dată cu unanimitatea membrilor tribunalului arbitral. Statul român plătind cele 6,223.000 lei lui *Hallier* nu va fi dator să-i restituie garanția de 700.000 lei depusă la începerea lucrărilor, cum nu va fi dator nici să plătească lucrările făcute de fostul antreprenor, nici materialul și instrumentele pe cari statul le-a luat în stăpânire la punerea în regie. „*Apărarea Națională*“ scrie că sentința a făcut bună impresiune asupra opiniei publice din România.

Mai multă evlavie! O bună creștină și totodată bună *Româncă*, ne scrie următoarele regretabile lucruri:

Scriu rindurile următoare cu înțepinătura și în credință, că fac o faptă bună, atrăgând atențiunea publicului mai tiner asupra unui lucru, pe care de sigur îl face din neabăgare de seamă. E vorba de disordinea și neliniștea ce domnește în podșorul bisericii noastre (din cetate). Am fost mai deunăzi la biserică, dar' am trebuit să mă întorc acasă fără a fi putut rosti un singur Tatăl-Notru.

Dacă tinerete s'ar mulțumi numai cu șoptitul și cu risetele, tot ai mai pute să te adăncesci în rugăciuni, uitând împrejurime. Dar' asta, precum se vede, nu le satisface, căci simt trebuința să se mai și plimbe, luând podșorul în lung și în lat, vizitând ici o prietenă, dincolo alta; deschizând pachetele cu carte ilustrate, făcând apoi observări și glume, întocmai ca într'o sală de dans. Mă miră mult faptul, că tineretul nu se simte oare-cum genat, în dorul de a-și petrece, prin prezența I. P. S. nostru *Metropolit*, care cu atâta evlavie și cu atâta răbdare stă nedinit în jilțul seu dela începutul și până la sfârșitul slujbei. E așa de frumos exemplul ce ni-l dă, în-că e de neespicat, că ne trebuie atâta timp pentru a-l înțelege! Ar fi de dorit, ca așa ceva să nu se mai întâmple, ci fiecare din noi când pășim pragul bisericii să fim pătrunși de sfîntenție și de respect față de biserică și față de Dumnezeu, și cu simțul acesta în suflet să ne alegem un locșor, pe care să nu-l mai părăsim până la încheierea serviciului divin.

Închei, sfătuiind tineretea noastră copilă, ca să nu considere biserica drept un loc de întâlnire pentru a-și istorisi diferite întâmplări de peste săptămână, ci să intre în acest sfânt locaș numai împinse de dorința de a-și înălța gândul și inima spre Dumnezeu!

B. P.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Impresii din Rusia.

Moscvă, 20 Febr. n.

(Urmare).

Mai remarcabile sînt: carul triumfal al *Elisabetei Petrovna*. Catiful favorit al *Ecaterinei a II-a* împaiat și cu tot hamutul lui pe el; uniformă de general a acestei împărătese. Uniformele de paradă și scutul de aur al lui *Nicolae I-u*. Uniforme de-ale lui *Petrucel-Mare*, sabia lui, pălăria lui în trei colțuri, zeghi, tunde de ig sau pănură, cojoace, nădragi și multe alte obiecte lucrate tot de mîna acestui Ţar. Și două cupole sau coronade pentru apărarea coastelor mărilor de vapoarelor cuirasate. Aceste colosale tunuri au lăcută, la cotor, o circouferență de 5 metri (nu sînt mai pe jos nici cele din porțile *București*—*Focșani*—*Nămoloasa*); proiectilele lor sînt ca sacii, și încărcarea se face cu macarale, cu scripețe. La capetele țevilor e o lespede de oțel, o placă din cuirasă unui bastiment de-o urmă grosime, în care sînt mai multe găuri sau spărturi făcute din ghiulelele cupolelor la tir, ca-și-când ele n'ar fi trecut prin fier, printr'un zid de grătețe proaspăt tencuit cu lut. Clădirea e zidită sub *Paul I-u* (1796—1801).

Afară de acest arsenal, *Petersburg-ul* mai posedă alte două.

Primul: *Novai Arsenal*, în *Arsenal-naia-ulita*, care e și mai activ în fabricarea pieselor de tot felul, și *Vechiul Arsenal* din *Leteini-ulita*. În acesta se păstrează drapelul de libertate al polonezului *Cosciusco*, armuri de-ale cavalerilor teutoni, tunuri, drapele, mortreie, chei de cetăți și tot felul de trofee cucerite. Ambele nu sînt vizitabile decât cu autorizațiuni speciale.

În muzeul de marină situat în palatul amiralității, sînt așezate în mai multe sale toate modelele de corăbii, torpiloare, cuirasate, vechi fregate etc. etc., cu toate mașinăriile și accesorile lor în miniatură: dela cele mai primitive și până la bastimentele insule a 15.000 tone. Păreții acestor sale sînt acoperiți cu tablouri, charte și portrete de împărați, amirali, bălăbi navale, planuri etc. Într'un colț se vede drapelul și cojocul lui *Petrucel-Mare* ce le avea la bălăba de pe marea *Azov*, un tablou al acestei bălăbi; tablouri ce reprezintă asediul *Sevastopolului*, distrugerea flotei turcești la *Sinop* și *Novarin*, și a tot felul de încercări militare ce au avut loc între armatele ruse și toate popoarele celor două vechi continente.

Tot în apropierea palatului imperial, în fața grădinei de vară, se află

*) General polonez numit dictator de către conștațenii sei în revoluția din 1794. Făcând prizonier de Ruși la bălăba din *Maciejovice* în 4 Oct. 1794, răgi acele celebre, desperate și profetice cuvinte: „*Finis Polonia!*“ Pus în libertate de *Paul I-u*, își petrecu restul vieții retras de ori-ce agitațiuni (1746—1817).

*) Tona 1000 chilogramme.

Solianoii Gorodok (orașelul sărei — dela vechiul antreposit de sare), din ale cărui patru muzee ce cuprind această vastă clădire: al societății imperiale tehnice, al științelor aplicate și cel pedagogic, voui menționa ceva numai despre muzeul de agricultură ce ocupă aproape 2 fațade din cele patru ale clădirii namile, și în cari două zile nu sînt de ajuns spre a-l visita după merit.

În acest muzeu sînt espuse vederi, sînt adunate la olaltă toate produsele celor cinci continente, tot ce solul produce, tot prin ce el produce, cu toate fazele și instrumentele prin cari trec aceste produse dela germen, dela plod și până la consumare, până la reîntoarcerea lor în materia primă. Într'o hală la mijloc sînt mii de mașini agricole, în mii de modele și sisteme; dela plugul cu cormanul de lemn sau cărligul de lemn primitiv, până la plugul cu zece braze pus în mișcare prin abur sau electricitate; dela îmblăciți, feleze, coșoare, seceri, coase etc., până la nămile mașini ultime patentate pentru cosit, trearat, îmblățiți și secerat. Salele din jurul halei sînt ticșite cu vitrine și dulapuri ce conțin mii de obiecte și păreții tapetați de charte, tablouri și fotografii ce reprezintă faze din viața agricolă și industrială. Întotdeauna, afară de școlari, muzeul e înțesat cu stoluri de școlari dela cei mai mici ce trebuiesc ridicăți pe brațe spre a vedea în tarabe, până la studenții cu ochelari de pedanți. Profesorii ce însoțesc aceste păcuri de elevi, îi lămuiesc, le arată toate fazele prin cari trec sumentenția de obiecte și

materii necesare speciei umane; le arată și le țin cursuri totodată despre elementele și dușmanii ce se opun, ce împedecă sau distrug ameliorarea traiului omeneșc; le lămuiesc și arată cum se prăsește milioane și miliarde de lacuste, vermi, omide, și toate lighioanele de insecte; le arată toate fazele prin cari trec dela larvă la distrugerea trudei omului, dela cum lacusta își așteaptă formarea ariilor în nămolul și pământul puhoș al țermilor de lacuri și mlaștini până la metamorfosa omidei; cum un alt verme, producătorul materiei prime a atător obiecte fine e cultivat și hrănit cu foi de frăgar de sericicultor; prin ce faze trece sementa de cânepă și în până ajunge la topilă, meliță, războiu, răzuoitoare, cămașe, sfoară sau funia de corabie; cum *Indienii* culeg de pe câmpiile întinse fulgi de bumbac; cum se tund oile cu foarfece primitive și cum cu cele prin electricitate, cu toate peripețiile prin cari trece lăna până ajunge palton în spatele elevului; cum lucrează albinele, cum se cultivă stupii, pomii, tot felul de plante și fructe; cum se cultivă tăbăcul și i-se culeg foile peridice, ce aspect au foile din insula *Tahago*, originară acestei plante și cele-ce se cultivă în alte țări și părți ale globului; unde și cum cresc: ceaiul, pipele, roșcova, smochina, portocala, lămâia, banana, ananasul, scorțșoara, orezul, curmala, rodia, etc. etc.; cum s'a descoperit cafeaua de o cioban ce-și vedea oile dând năvală pe micii copăcei cafeieri de le măncau foi și fructe cu ghioci cu tot, și cum ea s'a răspândit

de prin *Etiopia* în Europa de abia după 1600, ca și cartoful, tăbăcul și chiar curcuzul pentru cultivarea căruia principii *Transilvaniei* pedepsiau atât de aspru pe iobagi și chiar pe nobili; le mai arată ciupercele bune și cele veninoase, spicul ciorchinat al grăului de *Egipt* ce se seamănă pe câmpii nămolose în urma retragerii periodice a Nilului revărsat și tot felul de cereale, plante, arbori mai utili, fructe etc. etc. și carete, ce cresc în cele cinci continente și în toate țările ce colorează în petece un atlas general.

Am eșit din muzeu cu regretul în creier, cu mahnirea în inimă gîndind, că noi *Românii* nu avem nici măcar un astfel de muzeu, atât de ușor de format, atât de puțin costisitor în comparație cu altele, atât de instructiv și necesar unei națiuni, a cărei primă resursă de traiu e agricultura. De n'ar lipsi inițiativa, fiecare district ar pute avea un muzeu, oel puțin de produse interne, strînse fie chiar prin cerșit, — scopol saușă mijloacele. Primul obstacol învins, un local însciripat fie chiar din scânduri, obiectele s'ar strînge ca prin farmec, căci, agricultorul, industriașul sau fabricantul, ar prevedea duplul lui interes de a-și face prin obiectul dăruit cu numele și adresa lui o mare și puțin costisitoare reclamă în viață și o laudabilă și vecinică pomenire după moarte.

Prof. *Frățilă*.

(Va urma).

DL Baccelli, ministrul instrucțiunii publice în Italia, a fost decorat de M. S. Regele Carol cu *Steaua României* în gradul de mare-cruce.

Schimbări în armata austro-ungară. Este ordin preafat Archiducele *Eugen* care absolvă de la postul de comandant al diviziunii 25 și e numit comandant al corpului de armată 14, general-comandant în Innsbruck și comandant de Landwehr în Tirol și Vorarlberg; general-majorul Mihail *Manoiloviciu* e numit comandant al diviziunii 2 de infanterie; colonelul Ioan *Steinberg* comandant al brigăzii 5, colonelul Laurențiu *Sermonet* com. al regimentului de infanterie 62, col. Alexandru *Alexander*, com. al brigăzii de cavalerie 12, subcol. Adolf *Felmann* com. al regimentului de cavalerie 3, col. Victor *Nitsche* com. al brigăzii de infanterie 39, ear' col. *Friedrich Zimburg* de Reinerz com. al regimentului de infanterie 27. — Au trecut la pensie: FZM. cavaler *Alexander Hold*, general-majorul Robert *Anderle* de Saylor, gen.-majorul Ernest *Le Fort*, — ear' feldmarșal-locotenentul *Alexander Kirchhammer*, comandantul diviziei de infanterie 2, e transferat în aceeași calitate la divizia de infanterie 25.

Ghazi Osman, eroul dela Plevna, a răposat. Joi 'i-s-a făcut înmormântarea în moschea lui Mohamed. Prin moartea lui Osman dispăre ultimul beliduce mare al Turcilor. Apărarea Plevnei în războiul ruso-româno-turc din 1877-78 'i-a făcut numele renumit și admirat de întreaga lume. Insuși contrarul învingător, oastea rusească și română 'i-a dat onoruri, la capitulare, ca unui învingător și nu învins. Țarul Alexandru II. a doua zi după capitulare își exprimease dorința să vadă pe Osman și acesta s'gănit de un soldat turc și un rusesc s'a apropiat de locuința unde era încastrat Țarul, ofierii s'au sculat toți în picioare și 'l-au salutat milostiv, răsărind totodată mai multe voci de „Bravo, Osman!“ Ear' Țarul 'i-a mers înainte și 'i-a întins mâna, apoi 'i-a zis: „Am demandat să 'ți-se înapoieze sabia, dle general. La noi poți să o porți liber.“

De faptele eroice ale lui Osman sunt strins legate multe fapte de adevărat eroism ale mândrei armate a României. Ea a luat Grivița, ea singură a ținut redută în posesie, când în 12 Septembrie Osman prin o puternică evaziune a recucerit pe toate celelalte caziuseră în mâna Rușilor. Eroismul ca din povești, dovedit în acel crâncen războiu din jurul Plevnei, e admirabil descris de *Cosbuc* în „Războiul nostru pentru neatințare.“

Ghazi Osman Nuri pașa s'a născut în Amazia (Asia-mică) la 1832, din părinți foarte săraci. Studiile 'și-le-a început sub oerotirea și conducerea unchiului sau Hussein Tokatti effendi, învățător de limba arabă într-o școală pregătitoare din Constantinopol. A intrat apoi în școala militară și la vîrstă de 18 ani a absolvat-o cu rang de cadet. Pe timpul războiului crimeic (1853) era atașat la un regiment de cavalerie în Șumla, unde prin cunoștințele sale strategice și calmitatea în operațiune 'și-a atras în curînd atențiunea superiorilor, fiind scurt timp după aceea avansat la rang de căpitan și făcut adjutant. După războiul a intrat în garda Sultanului, avansînd la comandant de batalion. A luptat în întreaga campanie pentru sufocarea revoluției din Creta, de unde s'a reîntors la Constantinopol cu rang de colonel. 1874 comandant de brigadă, 1876 de divizie. În războiul sârbesc din 1876 a comandat corpul de armată din Vidin și a bătut pe Sârbi la Veliki-Izvor și la Zaicera. La isonubarea războiului ruso-turc era garnisonat în Vidin cu 35.000 de ostași. La început era foarte mare indignarea contra lui, fiindcă stătea în nelucrare cu oastea sa. Propuse ocuparea Calafatului și nu 'i-s-a primit propunerea. De aceea stătea în așteptare. Îndată-oc Rușii au pîntruns înșe până la deschizăturile nordice ale Balcanilor, leul dela Vidin s'a pus în mișcare și de atunci până la căderea Plevnei pentru lume nu mai exista altă oaste și generali turcești, decât Osman, toți fuseră uimiți de faptele lui, toți erau cuprinși de admirație și numai în el mai vedea raza de speranță pentru Turci. Colosului dela nord 'i-a sărit înșe în ajutor armata jună a României și Osman, în cele din urmă, a fost învins.

După eliberare (Febr. 1878, dea după armistițiul dela Adrianopol) Osman s'a reîntors la Constantinopol sîrbătorit ca „leul dela Plevna“. 1878-1885 a fost ministru de războiu, apoi mareșal de seraiu. În războiul greco-turc (1897) a fost generalisimul oștirilor turcești. Pînă la moarte fusese omul de încredere al Sultanului. Cei doi fii ai lui sînt ginerii Sultanului.

Leala lui contrară de pe câmpurile războiului din 1877-78, armata României, a ținut se și manifesteze și din prilejul acesta tragic recunoștința față de eroismul lui Ghazi-Osman: ministrul de războiu al României a trimis următoarea telegramă de condolență: „Armata română prin vocea mea aduce Escelentei Voastre condolențele sale pentru pierderea suferită de armata imperială în persoana lui Ghazi-Osman-pașa și trimite mormeniei viteazului și ilustrului meu adversar o omagiu de admirație și măreață amintire. General *Lahovary*, ministru de războiu.“

Menagerie arsă. Pe cheiul nou din Constantinopol, între barace și sate de lemn se afla și o menagerie. Zi-lele trecute s'a escat foc și în scurt timp toate baracele și satele erau în flăcări. S'a aprins și menageria. Într-o șgomotul și chaosul produs de primejdia focului răsnau înfiorător sbierătele și mugetele animalelor, cari aproape toate au fost mistuite de foc.

Poate să se întempe. Filosofi cinici au zis despre avere, că aceea-i o cursă de întrecere între noroc și moarte. Fiecare om e adevărat destinat a deveni bogat, numai cît foarte puțin trăse până la sosirea aversei. Tocmai de aceea întreg faptul depinde numai dela între-barea: ori de norocul îl „nimerește“ pe om mai înainte, sau moartea? Aceasta poate să dea mîngăiere filosofilor cinici, omenimele mîngăitoare, îngrijorătoare însă, nu putea să-i fie spre mîngăiere teoria aceasta. Acum însă progresează, care a deschis căile înaintării, a aflat și pentru omul demădăvătă mîngăiere. Chiar mai mult decât adevărata: speranța de viață dătoare. 'I-a pus la dispoziție loteria de clase.

La noi această instituțiune e în-cetățenită numai de trei ani, e însă în-cetățenită în deplinul înțeles al cuvîntului. A prins rădăcini. Fiindcă 'și întemeiază îndreptățirea pe noroc, și fiindcă satisface recerînțelor de noroc.

Ea ne aduce posibilitatea de a ne îmbogăți în cel mai apropiat timp, scoțînd câștiguri din mistica ei urnă. Nimerirea câștigului a încetat de a mai fi întempele oarbă, ea aparține domeniului verosimilității. A revenit la posibilitatea matematică calculabilă. Pentru-că fiecare al doilea posesor de los trebuie să câștige. Își recapătă cel puțin banii plasați, ceea-că înseamnă *risic redus la minim*. Numărul câștigurilor e mare, suma lor e imensă. Se pot câștiga mii, zeci de mii, sute mii de coroane, un milion chiar. Milioane a încetat a mai fi vis și iluziune, el e strîns legat de planul loteriei de clase.

Loteria de clase ne-a emancipat de sub resigăniunea fatală, că nu putem ajunge la avere. Mii de oameni au ajuns prin ea la stare bună și foarte mulți la avere. Ea nu e joc basac pe superstițiuni și pe patimă, ci o afacere regulată cu norocul. Aceasta au recunoscut-o deja clasele mijlocii, luînd parte la loteria de clase. Statistica des-pre câștigurile de pînă acum dovedește, că industriași, comercianți, agronomi, angloiați și oamenii de carte 'și-au căutat și 'și-au aflat norocul în loteria de clasă.

Avere înseamnă independență. Cine o simte aceasta mai bine decît muncitorul cu mîntea și cel cu forțele trupului? Dorința lor după avere nu e lăcomie, ci năzuință după libertate. Loteria de clase cu multe și marile ei câștiguri și minimalul risic îi face posibil să ajungă la independență. În locul dorului iluzionar a intrat încrederea în verosimilitate. Omul poate să ajungă și la avere, zisa veche a devenit zisă învechită.

Ce este indispensabil pentru o damă? Un teint frumos, curat și delicat! Acesta se poate câștiga mai ușor și mai cu siguranță prin întrebuițarea renumitei *Crema-Margareta*. Această pomadă de obraz, absolut nestrîcioasă și brevetată prin lege, și care nu conține nici mercuriu nici plumb, delatînd după câteva zile pisturele, petele de ficat, carii de piele (mitesser) și toate neurățiile de piele, netezește sîrbărele și dă pielei culorile fine, juvenilă și lăcătoare. Se capătă la preparatorul: Coloman Földes, farmacist în Arad, și la toate farmaciile. Un borcan mare 2 cor., unul mic 1 coroană.

Tribuna Literară.

INFORMAȚIUNI.

„Revista viticolă și horticolă“, apare în București de 2 ori pe lună sub direcțiunea unui comitet. Abonamentul 10 lei pe an. Prețul unui număr 50 bani. Anul V., nr. 6 din 15 Martie 1900 are următorul cuprins: Sistemele de tăiat viile noastre cu privire la climă și teren. — Umpierea goliurilor în viile altoite. — Înegrirea vinurilor. — Principalele varietăți de pom. — Diverse.

Director: *Vasile St. Brezeanu*; redacția și administrația: București, str. Negustori nr. 9.

„Gazeta Săteanului“. Revistă ilustrată enciclopedică. Apare în București la 5 și 20 a fiecărei luni. Abonamentul 20 lei pe an. Anul al XVII-lea, nr. 4 din 20 Martie v. 1900 are următorul cuprins: Convorbiri economice. — Să trecem la fapte. — Moldo-Vlachia. — Sfaturi medicale: Înfășutul copilului. Curățenia copilului. — O rază de lumină. — Chestii pedagogice: Psihologia experimentală. — Necesitatea aerisării locuințelor animalelor. — Gloanțele „Dum-Dum“. — Vitele albe. — Învățătură practică. — Conjunctiva granuloasă (urmare). — Reducerea la viață. — Testamentul unui proprietar-cultivator. — Cronica agricolă. — Știri diferite agricole. — Informațiuni agricole. — Felurimi. — Buletin comercial. — Miscelanea.

Din public.*)

Mulțumită publică.

Din tristul și ireparabilul incident al morței iubitelui meu soț, *Ioan Cigăreanu*, o mulțime de amici și cunoscuți au grăbit prin telegrame și scrisori călduroase să aline durerea mea și a băieților mei. În nesfîrșita noastră durere atențiunea aceasta ni-a fost o rază de mîngăiere. Zdrobită la suflet, nu le pot mulțumi în special. Îi rog să primească pe această cale sincerele noastre mulțumiri.

Turda, 9 Maiu 1900.

Véd. Ana Cigăreanu
născ. Raftu.

Mulțumită publică.

Din incidentul morței dlui Nicolau Cepeș oficiar superior de postă și telegraf în București, în favorul Reuniunii femeilor române din Abrud și jur au mai contribuit la fondul coroanelor eterne: d-na Ana Filip 10 coroane, d-na Luisa Făgărășan n. Cepeș 10 coroane, d-nul Dr. Laurențiu Pop și soția Elvira născută Făgărășan 10 coroane.

În numele Reuniunii li-se aduce prin aceasta cea mai călduroasă mulțumită pentru generoșitatea arătată și cu această ocaziune.

Abrud, 3 Aprilie 1900.

Alexandru Ciura,
secretar.

*) Pentru cele publicate în rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

Invitare de abonament

la

„TRIBUNA“.

Cu 1 Aprilie 1900 v. încep nou abonamente lunare, cuatele, semestrale și anuale.

Domnii abonenți sînt rugați a grăbi ori reînnoirea abonamentelor lor, pentru regulata expediție a foil.

Abonamentele se fac prin mandate postale și anume pentru un timp, care începe cu prima și se termină cu ultima lună, după stilul vechiu.

Abonamentul anual costă . . . 28 cor. — bani.
Abonamentul semestral . . . 14 cor. — bani.
Abonamentul triunar . . . 7 cor. — bani.
Abonamentul lunar costă . . . 2 cor. 40 bani.

Este în interesul dlor abonenți, ca adresele să fie însemnate oât se poate de corect și legibil. Domnii abonenți vechi sînt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fășile, în care li-s'a trimis „Tribuna“ pînă acum.

Administrațiunea

Bibliografie.

„Lupta pentru drept“.

— Voci de presă. —

„Dreptatea“.

„Trebuie să fim bucuroși când ni-se dă în materie de literatură juridică o traducere de valoare, din toate punctele de privire.

„Lupta pentru drept“ e creațiunea acelu geniu juridic Dr. *Rudolf de Ihering*, care e poate cea mai strălucită și cea mai originală ilustrațiune a literaturii juridice contemporane.

Traducerea dlui Păcășanu înșe e mult superioară traducerilor anterioare și ca stil și ca aprofundare serioasă a originalului, avînd pe lângă asta avantajul de a ne prezenta penultima ediție a originalului nemțesc, ediție apărută cu un an înaintea morței lui Ihering, care a supus-o unor modificări, cari înlocuiesc stilul științific greoiu în antia ediție cu un stil mai ușor, accesibil și celor ne-specialiști în materie de drept.

„Enciclopedia Română“, publicată din însărcinarea și sub auspiciile „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“, de Dr. C. Diaconovich, prim-secretarul „Asociațiunii“.

Cu o întîrziere de câteva săptămîni datorită unor greutăți tehnice, a apărut fasc. 19 a acestei mari publicațiuni, cuprînzînd cuvintele Hypochondrium—Ioanovici. Această fascicolă are o estensiune de 114 pagini, cu mult peste 1000 articole și cu numeroase ilustrațiuni de o frumseță deosebită.

Din vastul și interesantul cuprins remarcăm o lungă serie de biografii românești (între cari Iacob Putneanu și Iacob Stamat, Avram Iancu, Vas. Iancovici, Iarca, Iancu, Ienescu, Ieremieviciu, Iorionim Ploiesceanu, Ilarion Ep. de Argeș, Iliaș și Ilie Domni romani, Ioan, Ioanichie, Ioanid, Ioanovici, etc.); apoi dintre articolele geografice de interes special române: județele Ialomița, Iași, Ifov și orașul Iași, un articol mare și interesant, împodobit cu 10 ilustrațiuni de o deosebită frumseță (aspectul orașului, metropolia și bis. trei iercheri și lipoveneasca, palatul administrativ, gara, universitatea, liceul național și statuetele lui Ștefan-cel-Mare și Miron Costin). Textul e lucrat de mai mulți autori distinși, între cari dd. Xenopol, Burada, Dr. Tikin, Titus Cerne și Dr. Imerwol. Dintre articolele istorice amintim: Iazigi, Iliri și Io de D. Onciul și Inscriptiuni de Teochora Antonescu. De remarcăm mai sînt îndeosebi articolele foarte instructive din Igenia, datorite condeiului competent al dlui Dr. Felix, între cari, Igenia, Iluminat, Incălzire, Incălzăminte, Inchisori, Infecțiune, Înarmare, Inoculațiune, Intoxicațiune. Modul de tratare al acestor articole trece mult peste cadrul unui mic dicționar enciclopedic, dar' cu considerare la utilitatea generală a cunoștințelor igienice, redacțiunea a fost în drept a le da un loc mai larg. În fine mei amintim dintre articolele mai interesante: Ideea, Ideal, Ilusiune, de Dragomirescu; Imigrare, Import, Însereate, Comerciul Internațional, de Robin Derescu; Industria de Idieru, Inima cu 4 ilustrațiuni de execuțiune artistică; Insecte, de Dr. Leon, Instrumente musicale, de T. Cerne, etc.

Cu fascicula proxima, care va apăre peste câteva săptămîni, va fi terminat volumul II. al Enciclopediei, pentru care editura a procurat deja scoarțe de legat, cari — inclusive trimiteria recomandată — costă 2 cor., (pentru România 2 franci 50 bani).

Abonamentele se fac la W. Kraft în Sibiia (depozit general pentru România: E. Storck, București) și se primesc numai pentru publicațiunea întreagă. Prețul de prenumărare pentru un tom broșurat 20 cor., — legat 23 cor. 20 bani (în România: 25 lei, — resp. 28 lei 50 bani).

Tragedia *Calvarului*, de abb *Henry Bolo*, tradusă în românește de membrii societății de lectură „*Inocențiu Micu Clain*“ a teologilor din Blaj. Ediț. societății tiparul „*Tipografia*“, societ. pe acțiuni în Sibiia. Prețul: 2 coroane, pentru România: 3 lei.

În această scriere se tratează, într-o concepțiune originală și într'un stil superb, *dîvina tragedia* a Măntuitorului. E o lectură, ce înalță fiecare suflet creștin, obicînit a simți și gîndi.

Traducerea e vrednică de original; pare-că nici nu e traducere. Un limbaj verde românesc, în felul scrierilor sfinte, este caracteristic escelentului traducerii, care face onoarea tinerilor teologi dela Blaj. Unitatea stilului e așa de evidentă, încît ni-se pare că unul singur a făcut întreaga traducere.

Înfășoarea tehnică nu desminte reputațiunea bună a atelierului „*Tipografia*“ noastră. Ear' broșurarea în stil antic, franțuzesc li dă o formă originală și atrăgătoare. Învîlișul e de hîrtie pergament.

Rar se vede în piața de cărți românești o carte cu înfășoare așa de elegantă, demnă atrăgătoare.

Se poate procura și dela librăria noastră. Și credem, că nu numai preoții, pentru cari are un preț deosebit, ci toți iubitorii de lectură bună și frumoasă, domni și dame, se vor grăbi a 'și-o procura.

Ermeneutica biblică, compusă după Ubaldo Ubaldi, de Dr. *Victor Szmigelski*, cu aprobarea ordinariatului metropolitan gr.-cat de Alba-Iulia și Făgăraș. Tipografia seminarului arhiepiscopescan din Blaj. Editura autorului. Prețul 2 cor.

Autorul destinează venitul curat pentru fondul provincial de salarizare al preoților și învățătorilor

Emineescu pesimist, profet și economist — de I. S. Ordeanu. Broșură interesantă, de concepțiune originală; merită toată atențiunea. Are 106 pagini, costă 1 leu.

Raportul anual al societății academice social-literare „*România-Jună*“ din Viena pe anul administrativ al XXIX-lea (1 Noemvrie 1898—31 Octomvrie 1899).

Istoria legei noue, scrisă de Dr. *Victor Szmigelski*; tom. II. *Isus ca preot* (cu aprobarea Preaveneratului ordinariat metropolitan gr.-cat de Alba-Iulia și Făgăraș. „*Istoria legei noue*“ formează a doua parte din opul „*Istoria revelațiunii dumnezeiești*“ al dlui Szmigelski. Volumul acum apărut costă 3 cor. 40 bani. Venitul realizat din vînzarea opului e menit pentru formarea unui fond provincial pentru salarizarea preoților și învățătorilor. Se poate procura dela autor în Blaj (Balázsfalva).

„*Caracterele morale esemple și sentențe*“, culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne de Ioan Papea, profesor la gimnasiul din Brașov. Tendințe acestei publicațiuni prețioasă calăuză în mîna tineretului ni-o spus însuși cuvintele puse ca motto: „*Curățenia năvururilor și însuflețirea pentru ideale fac pe un popor fie cît de mic trăinic și puternic*“. — Prețul 2 coroane și 50 bani.

Sosiți în Sibiia.

La 8 și 9 Aprilie n. 1900.

Hotel „*Împăratul Romanilor*“: Meithani, avocat din București; Zank on soția, profesor din Făgăraș; Szemes, oficial din Budapesta; Irma Polacek din Vaj, Luisa Reicher cu fiica din Mocu, Pasu din Sălciua-de-jos, privatieri; Contele Bethlen din Deva; Medzelvsky din Deva; Booskor din Cincu-mare, juri ceruali; Hermann din Viena, Schmidt din Timișoara, revisori de bănci; Dr. Sparrer, medic de ștab din Tîrgu-Mureșului; Hein, cons. minist. din Budapesta; László, inginer din Hunedoara; Ofner, econom din Budapesta; Wittmayer, hotelier din Făgăraș; Ianovici, negutător de lemne din Sighișoara; Bock din Reghinul-săse, Ellenger din Viena, comercianți.

Hotel „*Neurhrer*“: Laiger din Arad, Roth din Plevje, ospetari; Klausznitzer, inginer din Arad; Neuhaus, comerciant din Budapesta.

Hotel „*Meltzer*“: Kata Acsman, guvernanta din Craiova; Tessitori, antreprenor din Cluj; Kandler, artist din München; Ștefănescu, Boornebaigt, Wiener, din Riu-Vadului, ingineri.

Hotel „*Habermann*“: Halabas, chelner din Budapesta.

Cursul pieței din Sibiia.

Din 9 Aprilie n. 1900.

Hîrtie-monetă română	Cump.	18.90	vînd.	19.—
Lire turcești	„	„	„	„
Imperiali (15 R ^o aur)	„	„	„	„
Ruble rusești	„	2.48	„	2.56
Galbeni	„	11.90	„	11.40
Napoleon-d'ori	„	19.18	„	19.27
100 Marce germane	„	118.—	„	118.40
Livre sterling	„	24.10	„	24.20

Bursa de Budapesta.

Din 7 Aprilie n. 1900.

Renta de aur ung. 4%	97.20
„ „ 4%	98.80
„ „ val. cor. 6%	99.75
Imprumutul căilor ferate ung.	98.50
Bonuri rurale ung.	99.25
„ „ croate-slavone	94.—
Obligațiunile desp. regalilor	98.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	141.—
Renta de hîrtie austriacă	98.75
„ de argint austriacă	98.25
„ de aur austriacă	98.25
Losuri austriace din 1860	136.—
Acțiunile băncii austro-ungare de credit ung.	727.—
„ „ de credit ung.	727.—
„ „ de credit ung.	633.—
Scrisuri fonciare ale institutului de credit și economi „Albina“	102.—
Galbeni împărtășești	11.40
Napoleon-d'ori	19.26
Marci 100 imp. germane	118.55
Londra 100 Livre sterlingi	242.90

Bursa de Viena.

Din 7 Aprilie n. 1900.

Renta ung. v. cor. 4%	98.75
Renta ung. v. c. 4%	98.60
Imprumutul căilor ferate ung.	98.80
Bonuri rurale ung.	99.20
„ „ croate-slavone	98.75
Renta de hîrtie austriacă	99.35
„ „ argint austriacă	99.20
„ „ aur austriacă	99.20
Losuri austriace din 1860	136.—
Acțiunile băncii austro-ungare de credit ung.	127.25
„ „ de credit ung.	181.50
„ „ de credit austr.	227.30

Bursa de București.

Din 28 Martie v.

5% Renta perpetuă	4% Fonc. rur.	78 1/2
5 „ „ am. 1891	5 „ „ urb. Buc.	86 1/2
5 „ „ 1892	5 „ „ Iași	81 1/2
5 „ „ 1893	Banca Națion.	2440
5 „ „ 1894	„ „ Agricolă	816
5 „ „ 1895	„ „ României	—
5 „ „ 1896	„ „ de scont	291
5 „ „ 1897	„ „ Dacl. Rom.	445
5 „ „ 1898	„ „ Națională	455
5 „ „ 1899	„ „ Patria	—
5 „ „ 1900	„ „ Construcții	55
5 „ „ 1901	„ „ Basalt artificial	—
5 „ „ 1902	„ „ Tramv. nou	—
5 „ „ 1903	„ „ Fonc. rur.	99 1/2
5 „ „ 1904	„ „ Baia centrală	106

Pentru redacțiune ni dătură răspuns: Andreiu Bațes, Proprietar: Pentru „*Tipografia*“, societate pe acțiuni: Iosif Marschall.

Banca generală de asigurare
„TRANSILVANIA“
 | fondată la anul 1868 |
 în Sibiu, str. Cîsnădiei nr. 5 (edificiul propriu).
 asigură pe lângă cele mai favorabile condițiuni:
contra pericolului de foc și exploziune:
 clădiri de ori-ce fel, locuințe și edificii economice, magazine de mărfuri, mobile
 vestiment, rufe, carș și vite de tot soiul, fructe de câmp și produse de recoltă
pe viața omului:
 în toate combinațiunile, ca asigurări pe casul de moarte, cu termene fixate, asigurări
 cu plăteala de două-ori a capitalului, asigurări de copii, de zestre, rente viagere etc.

Asigurări populare fără cercetare medicală.
 Acest fel de asigurare a vieții a cucerit în Germania un teren vast, astfel că numai în anul 1897 s'au
 ncheiat asigurări de soial acesta în valoare de peste 115 milioane mărci (138 milioane coroane). Condi-
 țiunile „Transilvaniei“ sînt foarte liberale și corespund condițiilor băncilor mari din imperiul german.
 Să recomandă în special preoților, învățătorilor și economilor noștri dela sate, precum și funcționarilor etc.

Avere totală
 fond de rezervă cu finea anului 1898: 985.222. cor. 58 bani.
 activele cu finea anului 1899: 2.072.059 cor. 96 bani.

Stocul asigurărilor
 în secțiunea asigurărilor asupra vieții cu finea anului 1898:
 5293 polițe despre 7.750.000 coroane,
 în secțiunea asigurărilor contra pericolelor de incendii
 valori asigurate: 59.130.352 coroane.

Dela întemeierea institutului s'au solvit:
 pentru desdaunări de incendii: 2.748.002 cor. 62 bani,
 pentru capitale asigurate pe viață: 2.342.781 cor. 72 bani,
total 5.090.784 coroane 34 bani.

Prospecte și tipărituri se dau gratuit.

Informațiuni și oferte se primesc la Direcțiune în Sibiu, precum și la agenturile
 principale în Brașov, Cluj, Arad și Timișoara, asemenea și la reprezentanții speciali în toate
 comunele mai mari.

[207] 19—30

Direcțiunea în Sibiu,
 str. Cîsnădiei nr. 5, etajul I., curtea I.

Casă cu prăvălie de închiriat.

În comuna Zalătna, comitatul
 Albeii-inferioare, în strada principală,
 lângă piață, este de a se închiria
 din 1 Octombrie 1900, o casă
 cu prăvălie (băcănie) și 6 odăi,
 antișambă, două bucătării, pivniți
 mari pentru vin, grajd, șopron, gră-
 dină mare etc.; se potrivește și
 pentru hotel. Localul de prăvălie
 cu 2 odăi etc. se închiriaza even-
 tual și deosebit, precum și locuința
 constatătoare din patru odăi, anti-
 șambă etc.

Informațiuni detaliate la **Ida
 Pipoș** în Sibiu, strada Hon-
 terus nr. 15. [135] 1—3

Fân și otavă

300—400 măji metrice, se află
 de vînzare la [130] 2—3

G. Schenker și fiul,
 fabrica de spirt.

Avis prealabil.

În piața Hermann
 se va instala de prima-dată
panopticul,
 muzeul anatomic și panoramă
 de primul rang
 a lui [136] 1—1

W. Winter.

Amănunte în afișuri și cataloage.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Descrierea Ardealului.

Cine vooeste să cunoască frumoasa țeară
 a Ardealului, și cu deosebire Munții-Apuseni,
 patria lui Horia și lăncu, să citească scrierile
 lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei
 și Valea-Murășului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni.

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sînt făcute în fel de călă-
 torie, cu datele și porturile Românilor și cu
 multe legende despre dealuri, cetăți, isvoare ș. a.
 Fiecare carte costă 2 cor. (și 10 bani porto),
 în România 3 lei.

Toate zările noastre au apucat în cuvinte elo-
 gioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Tran-
 silvania în limba română:

„Liga română“, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o des-
 cripție a acestor regiuni atât de interesante din mai
 multe puncte de vedere. Dl Silvestru Moldovan a răs-
 pus deci prin această publicațiune unei trebuințe ce
 într'adevăr se simțea la noi. Sperăm, că publicul cetitor
 va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită“

Comande se pot face la

„Tipografia“,
 societate pe acțiuni în Sibiu.

A apărut și se află de vînzare la „Tipografia“,
 societate pe acțiuni în Sibiu

Teoria Dramei

cu un tractat instructiv despre frumos și artă

de
Dr. Iosif Blaga,
 profesor.

Prețul 3 cor. 60 fl. inclusive 30 fl. porto.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu

Studii Literare

de
Teodor Raica,
 profesor de liceu.

Cuprinzînd:

0 gramatică-parodie.

Veacul al XVI-lea.

Codrul frate cu Românul.

Monografia preposiției „de“

O carte de mare preț pentru toți profesorii,
 dascălii și cărturarii români.

Prețul numai 1 cor. 50 bani.

Se poate procura dela

Librăria „Tipografia“,
 societate pe acțiuni în Sibiu.

De sărbătorile Paștilor

recomand **liqueururile** mele **foarte fine**, cari nu stau cu nimic
 în urma renumitelor liqueururi sileziane, și se pot căpeta în butelii
 ajustate, cum și în vînzare cu măsura, pe prețuri moderate, la

prăvălia de spirtuoase în mare și în detail

7, strada Gușteritei nr. șapte.

Din cele peste 40 soiuri de liqueururi ale mele recomand
 îndeosebi: **vanilie, rosa, allaș, curacao, chartres, ciocoladă,**
oranj, maraschin și ca deosebită specialitate: **liqueurul de**
pere à la Rieger, product propriu al meu, care se bucură pretu-
 tindenea de trecere foarte mare. [123] 2—6

Cu distinsă stimă

Heinrich Rieger,

7, strada Gușteritei nr. șapte.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Novitate!

Cadou

ocasional!

LIMBA FLORILOR.

— De amor și amicitie. —

Simbolica naturală a celor mai favorite
 flori, compusă după explicațiile orientailor
 de

Un amoresat.

Acest volum, în format drăgălaș (32°) imprimat pe
 hârtie velină, în două culori, negru și albastru,
 elegant compactat în lux, este

cadou potrivit

pentru tinerime, mai ales pentru fete.

În legătură de pînză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.

Prețul unui exemplar 1 cor. = 1.50 lei.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu
 Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 coale
 tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus
 dela 40 cr. sau 1 lei la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni.
 Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T.
 Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un
 exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Mol-
 dovan. Prețul unui exemplar 8 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu,
 culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50
 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión.
 Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcărul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă,
 de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau
 82 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Mol-
 dovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Mol-
 dovan. Un exemplar 8 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni.
 Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărălnic. Poveste de Silvestru Moldovan.
 Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Răstema de mamă. Legendă populară din gin-
 rul Nășudului. De George Coșbuc. Un exem-
 plar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némecová, tradusă din limba
 boemă de prof. Dr. Urban Iarňík. Un exem-
 plar cu prețul redus dela 1 fl. sau 8 lei la 60 cr.
 sau 1 lei 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui
 Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri,
 frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al
 lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc
 Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldăruse cu trei picioare. Poveste fran-
 coasă de Eleonora Tănăsescu, după A. Ge-
 nevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cennopotca. Poveste de I. T. Mera. Un exem-
 plar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un peștor îndărălnic. Novellă de Björnsterne
 Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8
 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Țeară. Din novelele
 californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar
 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un
 exemplar 4 cr. sau 8 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire
 librarilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile
 comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogă-
 țită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului« a
 îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate
 de potrivită, pentru-ca **poporul** să poată pe deplin înțelege sfaturile
 și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite,
 boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor sei cele mai de lipsă cunoștințe
 despre

LEGEA VETERINARĂ (Lecuirea vitelor)

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stând cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate
 cumpăra dela

„Tipografia“,
 societate pe acțiuni în Sibiu.